

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

Kreacje Judasza w epice polskiej XX i początku XXI wieku

Na zdecydowaną pochwałę zasługuje sięgnięcie po teksty stosunkowo mniej niż Huelle promowanych literatów: Henryka Panasa, Krzysztofa Jednachowskiego, Mirosława P. Jabłońskiego. Jak podkreślał czołowy przedstawiciel nowego historycyzmu, Stephan Greenblatt, o kulturze danego okresu bardziej miarodajnie świadczy dorobek pisarzy nie najgłośniejszych. [prof. dr hab. D. Heck]

Autorka nie tylko dzięki odrębności swojego widzenia, ale przede wszystkim poprzez dążenie do pełnego ukazania doświadczeń człowieczego losu odzwierciedlonych w micie Judasza odkrywczo przeanalizowała teksty, uniknęła uproszczonych schematów interpretacyjnych, daleko jej do powleczonej patyną literaturoznawczej rutyny ustalonych raz na zawsze sądów.

Uznanie budzi chęć dotarcia - z wykorzystaniem optyki symbolicznej i kulturowej - do źródeł kreacji twórców polskiej judaszologii. Autorka, unikając rozstrzygnięć tentatywnych i arbitralnych (co poświadczają źródła, rozmowa z autorem powieści *Serce Judasza* i bibliografia przedmiotowa), konsekwentnie kroczy drogą odczytywania nowych jakości semantycznych, uważnie rozpatruje zależności bądź ich brak pomiędzy analizowanymi tekstami, bada strukturę genologiczną i poddaje wnikliwemu oglądowi tkankę teologiczną utworów, na które spogląda również z perspektywy laickiej teologii rzeczywistości ziemskich, zob. ciekawe spostrzeżenia na temat apokatastazy.

Klaudia Bączyk-Lesiuk

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

Kreacje Judasza w epice polskiej XX i początku XXI wieku

Na zdecydowaną pochwałę zasługuje sięgnięcie po teksty stosunkowo mniej niż Huelle promowanych literatów: Henryka Panasa, Krzysztofa Jednachowskiego, Mirosława P. Jabłońskiego. Jak podkreślał czołowy przedstawiciel nowego historycyzmu, Stephan Greenblatt, o kulturze danego okresu bardziej miarodajnie świadczy dorobek pisarzy nie najgłośniejszych. [prof. dr hab. D. Heck]

Autorka nie tylko dzięki odrębności swojego widzenia, ale przede wszystkim poprzez dążenie do pełnego ukazania doświadczeń człowieczego losu odzwierciedlonych w micie Judasza odkrywczo przeanalizowała teksty, uniknęła uproszczonych schematów interpretacyjnych, daleko jej do powleczonej patyną literaturoznawczej rutyny ustalonych raz na zawsze sądów.

Uznanie budzi chęć dotarcia - z wykorzystaniem optyki symbolicznej i kulturowej - do źródeł kreacji twórców polskiej judaszologii. Autorka, unikając rozstrzygnięć tentatywnych i arbitralnych (co poświadczają źródła, rozmowa z autorem powieści *Serce Judasza* i bibliografia przedmiotowa), konsekwentnie kroczy drogą odczytywania nowych jakości semantycznych, uważnie rozpatruje zależności bądź ich brak pomiędzy analizowanymi tekstami, bada strukturę genologiczną i poddaje wnikliwemu oglądowi tkankę teologiczną utworów, na które spogląda również z perspektywy laickiej teologii rzeczywistości ziemskich, zob. ciekawe spostrzeżenia na temat apokatastazy.

Klaudia Bączyk-Lesiuk

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

Kreacje Judasza w epice polskiej XX i początku XXI wieku

Na zdecydowaną pochwałę zasługuje sięgnięcie po teksty stosunkowo mniej niż Huelle promowanych literatów: Henryka Panasa, Krzysztofa Jednachowskiego, Mirosława P. Jabłońskiego. Jak podkreślał czołowy przedstawiciel nowego historycyzmu, Stephan Greenblatt, o kulturze danego okresu bardziej miarodajnie świadczy dorobek pisarzy nie najgłośniejszych. [prof. dr hab. D. Heck]

Autorka nie tylko dzięki odrębności swojego widzenia, ale przede wszystkim poprzez dążenie do pełnego ukazania doświadczeń człowieczego losu odzwierciedlonych w micie Judasza odkrywczo przeanalizowała teksty, uniknęła uproszczonych schematów interpretacyjnych, daleko jej do powleczonej patyną literaturoznawczej rutyny ustalonych raz na zawsze sądów.

Uznanie budzi chęć dotarcia - z wykorzystaniem optyki symbolicznej i kulturowej - do źródeł kreacji twórców polskiej judaszologii. Autorka, unikając rozstrzygnięć tentatywnych i arbitralnych (co poświadczają źródła, rozmowa z autorem powieści *Serce Judasza* i bibliografia przedmiotowa), konsekwentnie kroczy drogą odczytywania nowych jakości semantycznych, uważnie rozpatruje zależności bądź ich brak pomiędzy analizowanymi tekstami, bada strukturę genologiczną i poddaje wnikliwemu oglądowi tkankę teologiczną utworów, na które spogląda również z perspektywy laickiej teologii rzeczywistości ziemskich, zob. ciekawe spostrzeżenia na temat apokatastazy.

Klaudia Bączyk-Lesiuk

Kreacje Judasza w epice polskiej XX i początku XXI wieku

Na zdecydowaną pochwałę zasługuje sięgnięcie po teksty stosunkowo mniej niż Huelle promowanych literatów: Henryka Panasa, Krzysztofa Jednachowskiego, Mirosława P. Jabłońskiego. Jak podkreślał czołowy przedstawiciel nowego historycyzmu, Stephan Greenblatt, o kulturze danego okresu bardziej miarodajnie świadczy dorobek pisarzy nie najgłośniejszych. [prof. dr hab. D. Heck]

Autorka nie tylko dzięki odrębności swojego widzenia, ale przede wszystkim poprzez dążenie do pełnego ukazania doświadczeń człowieczego losu odzwierciedlonych w micie Judasza odkrywczo przeanalizowała teksty, uniknęła uproszczonych schematów interpretacyjnych, daleko jej do powleczonej patyną literaturoznawczej rutyny ustalonych raz na zawsze sądów.

Uznanie budzi chęć dotarcia - z wykorzystaniem optyki symbolicznej i kulturowej - do źródeł kreacji twórców polskiej judaszologii. Autorka, unikając rozstrzygnięć tentatywnych i arbitralnych (co poświadczają źródła, rozmowa z autorem powieści Serce Judasza i bibliografia przedmiotowa), konsekwentnie kroczy drogą odczytywania nowych jakości semantycznych, uważnie rozpatruje zależności bądź ich brak pomiędzy analizowanymi tekstami, bada strukturę genologiczną i poddaje wnikliwemu oglądowi tkankę teologiczną utworów, na które spogląda również z perspektywy laickiej teologii rzeczywistości ziemskich, zob. ciekawe spostrzeżenia na temat apokatastazy.

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

Klaudia Bączyk-Lesiuk

KREACJE JUDASZA W EPICE POLSKIEJ XX I POCZĄTKU XXI WIEKU

Kreacje Judasza w epice polskiej XX i początku XXI wieku

Na zdecydowaną pochwałę zasługuje sięgnięcie po teksty stosunkowo mniej niż Huelle promowanych literatów: Henryka Panasa, Krzysztofa Jednachowskiego, Mirosława P. Jabłońskiego. Jak podkreślał czołowy przedstawiciel nowego historycyzmu, Stephan Greenblatt, o kulturze danego okresu bardziej miarodajnie świadczy dorobek pisarzy nie najgłośniejszych. [prof. dr hab. D. Heck]

Autorka nie tylko dzięki odrębności swojego widzenia, ale przede wszystkim poprzez dążenie do pełnego ukazania doświadczeń człowieczego losu odzwierciedlonych w micie Judasza odkrywczo przeanalizowała teksty, uniknęła uproszczonych schematów interpretacyjnych, daleko jej do powleczonych patyną literaturoznawczej rutyny ustalonych raz na zawsze sądów.

Uznanie budzi chęć dotarcia - z wykorzystaniem optyki symbolicznej i kulturowej - do źródeł kreacji twórców polskiej judaszologii. Autorka, unikając rozstrzygnięć tentatywnych i arbitralnych (co poświadczają źródła, rozmowa z autorem powieści Serce Judasza i bibliografia przedmiotowa), konsekwentnie kroczy drogą odczytywania nowych jakości semantycznych, uważnie rozpatruje zależności bądź ich brak pomiędzy analizowanymi tekstami, bada strukturę genologiczną i poddaje wnikliwemu oglądowi tkankę teologiczną utworów, na które spogląda również z perspektywy laickiej teologii rzeczywistości ziemskich, zob. ciekawe spostrzeżenia na temat apokatastazy.

Klaudia Bączyk-Lesiuk